

підгруп згідно рівня знань та компетенцій студентів; доступні та цікаві завдання для самостійної роботи тощо.

Джерелом активності особистості завжди є її потреби. Завдання викладача полягає в тому, щоб надати значимість об'єктам, що мають реальне значення для успіху навчання, щоб ця значимість була стійкою. Задоволена при цьому потреба викликає в студента нову, більш високу потребу, задовольняючи одну, він буде прагнути не зупинитися на досягнутому. Тому при цілеспрямованому навчанні завжди необхідно ставити перед студентом завдання, засобами вирішення яких повинні бути знання й уміння, що підлягають засвоєнню. Іншомовні навички – це удосконалені шляхом багаторазових вправ компоненти вмінь, що виявляються в автоматизованому виконанні дій.

При навчанні студентів спілкуванню іноземною мовою варто враховувати використання комунікативного підходу в навчанні іншої професійно орієнтованої мови, застосування провідних видів мовленнєвої діяльності, таких, як говоріння, аудіювання, читання та письмо в навчальному процесі за умов, що моделюють ситуації реального професійного спілкування іноземною мовою; моделювання ситуацій професійного спілкування, які створюють максимальне зближення навчального процесу й реальної професійної комунікації іноземною мовою, специфіку контингенту навчальних закладів I-II рівнів акредитації, створення ефективної системи вправ та завдань.

1. Громова Н. В. Педагогічні передумови творчої самореалізації особистості студента. Педагогічні науки. – Суми, 2006. - с. 57.
2. Костин Я. А. Програмово-методичне забезпечення сучасної середньої освіти: аналіз наукових підходів. – І.: Інститут ЕСО, 2002. – 31 с.
3. Костюк Г. С. Навчально-виховний процес і психічний розвиток особистості. - К., 1989.
4. Методика навчання іноземних мов у середніх навчальних закладах. Колектив авторів під керівництвом С. Ю. Ніколаєвої. – К.: Ленвіт, 1999.

АКТУАЛІЗАЦІЯ ПИТАННЯ ГЕНДЕРНОЇ ОСВІТИ В УКРАЇНІ

Рубан О.В., викладач коледжу СНАУ

Майже кожна особистість має певні елементи, які не зовсім вкладаються в рольові стереотипи, що традиційно приписують певній

статі, деякі люди витрачають багато часу та сил на своє прагнення до кроссгендерності [1], яка більш співпадає з їхньою сутністю, ніж традиційні гендерні ролі. Ступень кроссгендерності може змінюватися від випадкових дій до тривалої поведінки, традиційно характерної для представників протилежної статі. Маскулінність не обов'язково притаманна чоловікам так само, як фемінність не є виключно жіночою характеристикою. Такі фемінні властивості, як щирість, емоційність, інтуїтивність значною мірою властиві й чоловікам, набуваючи виразності у міру наближення до зрілості. З іншого боку, особливо в останні десятиріччя, серед жінок нерідко зустрічаються такі маскулінні якості, як безкомпромісність, наполегливість, розвинута мотивація досягнення, високий інтелект і свобода від стереотипів. У сучасному українському суспільстві зустрічається чимало фемінних чоловіків і маскулінних жінок.

Українське суспільство знаходиться в перехідному періоді, що передбачає можливість змін наших культурно обумовлених обмежень у рольовій поведінці таким чином, щоб хлопчики та дівчатка, чоловіки та жінки були вільними в можливості вираження того спектру індивідуальних особливостей, які мають від природи [2]. Провідним фактором у цій сфері є зміна світоглядних аспектів у напрямку паритетності, а важливу роль у цьому процесі повинні відіграти заклади освіти, особливо вища школа. Неврахування в повній мірі питань гендерної проблематики у ВНЗ заважає сучасній молоді реалізації потенційних можливостей статево рольової поведінки. У той же час вища освіта може й повинна стати своєрідним центром розвитку гендерно-свідомої особистості.

Трансформація системи вищої освіти в Україні в останні роки в напрямку інтеграції європейських принципів вузівської освіти активізує проблему гендерної толерантності. Але відповідальність за вдосконалення системи освіти повинні усвідомити всі громадяни країни незалежно від статусу та належності до владних установ – це стосується нашого майбутнього, майбутнього нашої країни. У першу чергу вихователь, викладач, психолог, соціальний робітник повинні володіти гендерними знаннями, бути гендерно-толерантними. Це можливо шляхом викладання гендерних курсів у ВНЗ; включення гендерних питань при викладанні курсів із філософії, психології, культурології, соціології, економічних та правових дисциплін; організації просвітницької роботи; проведення виховних заходів; активне залучення студентів до дослідницько-пошукової діяльності тощо. З боку активного, небайдужого до знань студентства бачимо

зацікавленість гендерною тематикою, бажання вивчати та втілювати гендерно-паритетні ідеї на практиці.

Набуття педагогічними та соціальними працівниками, психологами знань і навичок із гендерної тематики сприятиме наданню практичної допомоги дітям, студентам, дорослим у вирішенні проблем гендерного характеру; формуванню гендерної свідомості особистості, яка базується на паритетних ідеях, що передбачає реконструкцію сталих світоглядних стереотипів; формування особистості демократичного громадянського суспільства.

1. Келли Г. Основы современной сексологии – СПб: Издательство "Питер", 2000. – 896 с.
2. Рубан О.В. Рольова ситуація в сучасному українському суспільстві // Політологічні, соціологічні та психологічні виміри перехідного суспільства: як зробити реформи успішними. Збірник матеріалів Третьої Міжнародної наукової конференції. Том 2. — Суми, 2006. - С. 81-82.

ДЕЯКІ АСПЕКТИ В ПІДГОТОВЦІ ВИПУСКНИКІВ ДО ЗОВНІШНЬОГО НЕЗАЛЕЖНОГО ОЦІНЮВАННЯ

Журавель Л. В., Головань Н. М., вчителі Конотопської міської гімназії

Зовнішнє незалежне оцінювання з української мови та літератури для випускників середніх навчальних закладів – це серйозний і відповідальний екзамен. Тільки ґрунтовна й системна робота, яка повинна починатися вже з 5 класу загальноосвітньої школи, може забезпечити успіх під час складання іспитів у випускних класах.

Учителі Конотопської гімназії (автори даної статті) підготували посібник «Тестові завдання з української мови і літератури для контрольного оцінювання знань, умінь і навичок учнів 5 – 6 класів» (опублікований у методичному журналі «Бібліотечка «Дивослова», № 1, 2009 р.).

Запропоновані тести є проміжним етапом у підготовці майбутніх випускників до зовнішнього незалежного оцінювання.

Завдання з української мови та літератури, подані в посібнику, можна використовувати не тільки як вид контролю, а й у навчально-пізнавальній діяльності учнів на кожному уроці.

Оскільки тестова робота складається з чотирьох частин різного рівня складності, учитель легко вибере ті завдання, які можна